

Ἔνα κάθε μήνα.

Ἀγαπητοί μου ἐνορίτες,

ἽΟ Χριστιανός πιστεύει καί ζεῖ μεγάλες πραγματικότητες. Δέν φαντάζεται, δέν πλάθει ιδέες, δέν σχηματίζει εἰκόνες μέ τό νοῦ του. Ἐμπιστεύεται μόνο σέ γεγονότα, καί ὄχι ἀπλῶς φυσικά ἢ ἀνθρώπινα ἱστορικά, ἀλλά σέ γεγονότα Θεϊκά!

❖ ἽΟ ἀόρατος καί ἄγνωστος Θεός, ἔρχεται καί γίνεται ὀρατός καί γνωστός!

Νά, τό πρῶτο καί μέγιστο ἱστορικό γεγονός! ἽΗ παρουσία τοῦ ἄπειρου Θεοῦ μέσα στόν πεπερασμένο κόσμο. Πῶς γίνεται αὐτό; Εἶναι μυστήριο, ἀλλά ἔγινε. ἽΟ Θεός Λόγος ἔγινε ἄνθρωπος καί γεννήθηκε ὡς βρέφος! Ὅμιλοῦμε γιά ἱστορικό γεγονός!

❖ Αὐτός, ὁ Θεάνθρωπος Ἵησοῦς Χριστός, δίδαξε μία διδασκαλία τέλεια, καί οἱ ἄνθρωποι τήν ἀσπάσθηκαν, καί οἱ κοινωνίες ἄλλαξαν, καί φυτεύθηκε ἡ ἀγιότητα ἐδῶ στή γῆ.

Νά, τό δεύτερο καταπληκτικό γεγονός!

Δυστυχῶς, τόν Ἵησοῦ Χριστό δέν τόν ἀποδέχθηκαν ὄλοι ἀπό τήν πρώτη στιγμή. ἽΗ κακία πρὸς στιγμήν ἐθριάμβευσε. Οἱ ἄνθρωποι, τά δημιουργήματά του, τόν σταύρωσαν! ἽΕκουσίως παρέδωσε τόν ἑαυτό του στόν θάνατο. Ὅμως γιά ἐλάχιστο χρόνο. Ἀνέστησε τόν ἑαυτό του ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐπειδή εἶναι ἡ Ζωή καί δίνει παντοῦ τή ζωή.

❖ ἽΗ Ἀνάστασή του, εἶναι τό ἀνεπανάληπτο ἱστορικό γεγονός, αὐτό τό ὀποῖο γκρέμισε τήν ἀρχαία πλάνη τῆς εἰδωλολατρίας καί στερέωσε τήν ἽΕκκλησία στή γῆ. ἽΗ πίστη σ' αὐτό τό γεγονός, στερεώνει καί τόν καθένα μέσα στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Νά ἔνα τρίτο καταπληκτικότατο ἱστορικό γεγονός!

Θά μπορούσα νά ἀναφέρω πλῆθος ἀπό ἱστορικά γεγονότα τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ ἐπάνω στή γῆ μας. Θά ἀναφέρω μόνο ἀκόμη ἔνα.

❖ Εἶναι τό γεγονός τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Ἵησοῦ Χριστοῦ στόν κόσμο καί ἡ ἀνάδειξη τῆς αἰώνιας Βασιλείας του.

Εἶναι τό τελευταῖο γεγονός γιά τήν ἱστορία τοῦ κόσμου. Μά, θά πεῖ κάποιος: Αὐτό τό γεγονός δέν ἔγινε. ἽΟ πιστός, ἀγαπητοί μου, πού δέχεται τόν Ἵησοῦ Χριστό ὡς τόν ἀληθινό Θεό, δέχεται τά πάντα ἀπό Αὐτόν. Δέχεται καί τήν ὑπόσχεσή του ὅτι **«θά ξαναέλθει»**, ἐπειδή καί ἀψευδής εἶναι καί παντοδύναμος καί δίκαιος.

ἽΗ ἽΕκκλησία μας, τό γεγονός αὐτό τό ἀναφέρει μέσα στό μυστήριο τῆς Θεῆς Εὐχαριστίας: **«Μεμνημένοι τοίνυν... πάντων τῶν ὑπέρ ἡμῶν γεγεννημένων... τῆς δευτέρας καί ἐνδόξου πάλιν παρουσίας.»**

Ἀκόμη τό ἀναφέρει καί στό σύμβολο τῆς Πίστεως: **«καί πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζώντας καί νεκρούς, οὗ τῆς Βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.»**

Ἀλλά καί οἱ πιστοί ψάλλουν αὐτό τό γεγονός, τῆς Β' παρουσίας τοῦ Κυρίου, κάθε φορά πρὶν κοινωνήσουν τῶν ἀχράντων μυστηρίων: **«ἽΕθελξας πόθω με Χριστέ ... καί ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοί τρυφῆς καταξίωσον ἵνα τās δύο σκιρτῶν μεγαλύνω Χριστέ παρουσίας σου».** Ἀξίωσέ με, Χριστέ, νά γεμίσω μέσα σέ σένα, μέ τήν ἀπόλαυση, ὥστε χοροπηδώντας νά δοξάζω τίς δύο παρουσίες σου, τήν πρώτη καί τή δεύτερη. Εἶναι τό τελευταῖο τροπάριο τῆς θ' ὠδῆς τοῦ κανόνα τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος.

ἽΗ ἽΕκκλησία μας ψάλλει αὐτή τήν ἔνδοξη δεύτερη παρουσία τοῦ Χριστοῦ καί κατά τήν ἑορτή τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ: **«ἽΩ Πάσχα τό μέγα καί ἱερώτατον Χριστέ... Δίδου**

ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς Βασιλείας σου». Ἀκόμη τὴν ψάλλει καὶ στοὺς κανόνες τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων.

Ἡ Ἐκκλησία, δηλαδή ὅλοι οἱ πιστοί, ἔχουν ἀκράδαντη τὴν πεποίθησι ὅτι, ὁ Ἰησοῦς Χριστός θὰ ἔλθει ὁρατὰ στό τέλος τῆς ἱστορίας τοῦ κόσμου. Θὰ ἔλθει γιὰ νὰ φανερώσει τὴ Βασιλεία τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ! Νὰ δώσει τέλος στό κακό. Νὰ δώσει αἰώνια ζωὴ καὶ μακαριότητα σ' ὅλους ἐκείνους πού τὸν ἀγαποῦν. (Ἰακώβ. Β' 5)

Οἱ πιστοί βιώνουν ζωντανὰ ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τῶν ἁγίων μυστηρίων, τὴν πρώτη καὶ τὴ δεύτερη καὶ τὴν διαρκῆ παρουσία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, μέσα στοὺς αἰῶνες. Ὁ Ἰησοῦς δέν εἶναι ἀπὸ τὴν ἱστορία καὶ τὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων. Μόνο ὅσοι εἶναι τυφλοὶ πνευματικά, νεκροὶ πνευματικά, αὐτοὶ δέν βλέπουν. Οἱ ζωντανοὶ κι ἐκεῖνοι πού ἔχουν μάτια πνευματικά, αὐτοὶ ἀτενίζουν διαρκῶς τὸ ἀγαπημένο πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Δέν περιμένουν νὰ ρθεῖ ὁ Χριστός. Τὸν αἰσθάνονται παρόντα. Τὸν δοξάζουν καὶ τὸν ὑμνοῦν κάθε σιγμῇ.

Οἱ πιστοὶ γιορτάζοντας τὴ γέννησι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δέν μένουν μόνο σ' αὐτὸ τὸ γεγονός. Γιορτάζουν, τιμοῦν καὶ λατρεύουν τὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι: «Χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας». (Ἐβρ. ΙΓ' 8)

Ἔχουν μπροστά τους τὸ πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού γεννήθηκε στὴ γῆ, πού περιιμήθηκε, πού βαπτίσθηκε, πού κήρυξε, πού θαυματούργησε, πού σταυρώθηκε, τάφηκε, ἀναστήθηκε, ἀναλήφθηκε, ἔστειλε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, πού παραμένει στὴν Ἐκκλησία ζωντανός πάντοτε, πού θὰ ἐμφανισθεῖ ἔνδοξα στό τέλος τῆς ἱστορίας, πού θὰ προσφέρει σ' ὅλους τοὺς πιστοὺς τὴ Βασιλεία του!

Ἔχουν μπροστά τους τὸν Ἰησοῦ, πού ἀγιάζει τοὺς ἀνθρώπους, πού κρίνει τὴν ἱστορία, πού ὀδηγεῖ τὴ δημιουργία στὴν αἰώνια Βασιλεία του.

Οἱ πιστοὶ δέν πιστεύουν στὸν Ἰησοῦ Χριστό, τὸν βλέπουν, τὸν ἀκοῦν, τὸν ἔχουν ζωντανό μπροστά τους.

Οἱ πιστοὶ δέν τὸν φαντάζονται, οὔτε σχηματίζουν μὲ τὸ νοῦ τους εἰκόνες.

Οἱ πιστοὶ βιώνουν μεγάλες πραγματικότητες, ἄγνωστες σ' ἐκείνους, πού δέν μπόρεσαν νὰ πιστέψουν στὸν Θεάνθρωπο Ἰησοῦ Χριστό.

Οἱ πιστοὶ ζοῦν μὲ τὴν ἀναμονὴ καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς συναντήσεώς τους μὲ τὸν Ἰησοῦ. Τὸν καλοῦν: «Ἔρχου Κύριε Ἰησοῦ!» Κι ἑκεῖνος ἀπαντᾷ: «Ναί, ἔρχομαι ταχύ. Ἀμήν». (Ἀποκ. ΚΒ' 20)

Κάθε σιγμῇ, κάθε λεπτό, κάθε ἡμέρα, κάθε χρόνος πού περνάει, εἶναι καὶ ἓνα βῆμα πὸ κοντὰ σ' αὐτὴ τὴ μεγάλη Ἡμέρα καὶ Ἐπιφανῆ, τῆς Β' παρουσίας τοῦ Θεανθρώπου στὸν κόσμο.

Καὶ οἱ πιστοὶ ψάλλουν: «Δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς Βασιλείας σου». Δώσε μας, Κύριε, πὸ ἔντονα ἀπ' ὅτι σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ, νὰ συμμετέχουμε μαζί μὲ Σένα στὴ Βασιλεία σου, πού εἶναι ἡμέρα χωρὶς τέλος!!!

Εὐχομαι, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, αὐτὴ τὴ χρονιά, καὶ κάθε χρονιά πού θὰ ἤθελε νὰ μᾶς χαρίσει ὁ Κύριος, νὰ ζοῦμε τὴ Γέννησι τοῦ Χριστοῦ, νὰ ζοῦμε τὴ διαρκῆ παρουσία Του στὸν κόσμο καὶ νὰ ζοῦμε μὲ τὴν προσδοκία τοῦ ἐρχομοῦ Του στὴν ἀνθρώπινη ἱστορία.

Μέ πολλές εὐχές
γιὰ ἓνα εὐλογημένο ἔτος

ὁ πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Α. Βασιλείου